

Anna-Lena Kaati Nilsson

Hundtätare på gruppboendet Renen: Anna-Maria Andersson, Marie Johansson, Kjell Wallström och Annica Larsson.

Vårdtagare som mår bäst - när de blir utskällda

Text och Foto: Kjell Öberg

I Överkalix mår vårdtagarna allra bäst när de blir utskällda. Och det blir de varje vecka året runt. "De går och längtar efter sin tur i flera dagar i förväg" säger Britta Isaksson som arbetar på Renens gruppboende.

LUGN, DET ÄR INGA NYA sadistiska metoder som införts på kommunens gruppboenden och som i det här fallet har stöd av både landstinget och Studieförbundet. I stället handlar det om att människans bästa vän har släppts in i vården och blivit en del av rehabiliteringen.

För om det är som det sägs "att hunden är människans bästa vän" borde den ju vara lämplig även i vården där människorna har det svårt. För den bästa vännen är ju bäst när svårigheterna gör sig påminda.

Sedan flera år driver landstinget projektet "Kultur och Hälsa" som omfattar sång, musik, konst och dans med mera. Men inom ramen för detta ryms också att husdjuren ska kunna vara en del av rehabiliteringen. Mycket forskning har ju bland annat visat att kontakten med djur leder till minskade depressioner, sänkt blodtryck och att Alzheimerpa-

tienter får ett rikare liv.

En disig och dimmig novemberdag besöker vi gruppboendena Renen och Brännagården i Överkalix. Med oss har vi bland andra Anna-Lena Kaati Nilsson från Studieförbundet som entusiastiskt har tagit initiativ till ett samarbete mellan landstinget, Studieförbundet och Brukshundsklubben i Överkalix.

HON HAR MED SIG de egna taxarna Ebba och Pinocchio samt Zeeta som är en stråvhårig vorsteh - och några hundar till med deras ägare. Anna-Lena berättar att alla hundarna har genomgått ett terapihundtest för att se om de är lämpade för sina uppgifter att möta människor som inte alla gånger biter sig som de är vana vid. Hundarna ska också kunna arbeta tillsammans i grupp med andra hundar utan att störas av varandra.

På gruppboendet Renen träffar vi vårdtagarna Kjell Wallström, Anna-Maria Andersson, Marie Johansson och Annica Larsson som väntat på oss i flera timmar. Ja, redan dagen innan har de börjat prata om att hundarna ska komma på besök igen.

- Ebba är sååå fin. Jag brukar busa med henne och gömma godis, säger en överlycklig Kjell Wallström och kramar den lilla taxen som är klädd i ett rött täcke med texten Terapihund.

Ulla-Britta Ideryds Golden retriever Vilja, vandrar lugnt fram och tillbaka bland vårdtagarna för att hitta någon som vill klia henne.

Anna-Lena berättar för oss att vårdtagarna på Renen får besök av hundarna en dag i veckan och att de då får kela, busa och mata hundarna med godis.

- Många av de som bor på gruppboenden har tidigare i sitt liv haft hund eller vårdat andra människor. När de sedan tvingas flytta hemifrån förlorar de den möjligheten. Därför blir hun-

den också någon att ta hand om och att få ge lite kärlek, säger hon.

Även personalen på kommunens gruppboenden tycker om Studieförbundets initiativ.

- Det är tydligt att våra vårdtagare blir både piggare och gladare av att umgås med hundarna.

- Hundträffarna gör till och med att de boende här börjar prata mera med varandra. De får också mer motion och nya sociala kontakter, säger Ing-Marie Hagström enhetschef på Brännagården.

Hon berättar om en dement patient som hade svårt att minnas sitt tidigare liv. Men namnet på den hund som han träffade varje

vecka kom han alltid ihåg.

Till sist berättar Anna-Lena Kaati Nilsson att de har aktiviteter med hund på fyra gruppboenden och en dagverksamhet i Överkalix.

- Vi har engagerat tolv hundägare med sexton testade och godkända hundar av skilda raser.

"Hundträffarna gör till och med att de boende här börjar prata mera med varandra. De får också mer motion och nya sociala kontakter"

Ing-Marie Hagström, enhetschef Brännagården